

အပူဆုံးကို နိုင်တဲ့ အပူ

အပူဆိုရင် လူတွေက မကြိုက်ကြပါဘူး။ လူလည်း မပူချင်၊ စိတ်လည်း မပူချင်ကြပါဘူး။ တချို့က တော့ ခါးပူ၊ နားပူ မခံနိုင်ဘူးလို့ ပြောကြပါတယ်။ ခါးကလည်း ပူ၊ နားကလည်း ပူရတဲ့အထဲ စိတ်ပါ ပူလွန်းရင်တော့ နေဖို့တောင် မကောင်းတော့ဘူးလို့လည်း ငြီးတွားကြပါတယ်။

ဒီလိုစကားတွေနဲ့ အပူတွေကို ပြောခဲ့တော့ အပူဆိုတာ လူ မကြိုက်တဲ့ အရာ တစ်ခုပဲလို့လည်း မြင်နိုင်ပါတယ်။ နောက်ပြီး ခန္ဓာကိုယ်၊ လူကောင်ကြီးရဲ့ ရာသီ

ဥတုကြောင့် ခံရတဲ့ အပူ၊ မကြားချင်တာတွေ ကြားရလို့ ဒေါသ၊ လောဘ၊ မောဟ စိတ်ကို ပူလောင်စေတတ်တဲ့ ကိလေသာဓာတ်ဆိုး၊ ဓာတ်ညစ်အပူလို့ အပူအမျိုးမျိုးကို လည်း တွေ့မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဒီအပူတွေထဲမှာ မပါသေးတဲ့ အပူတစ်မျိုး ရှိပါ သေးတယ်။ လောကမှာကတော့ ကိလေသာထက် ပူတဲ့ အပူ မရှိတော့ပါဘူးတဲ့ ဟုတ်ပါတယ်။ ကိလေသာကို မီးနဲ့ လည်း နှိုင်းထားပါတယ်။ ဒီမီးအပူလောင်မြိုက်လို့ မွေး၊ အို၊ နာ၊ သေတွေဆက်ပြီး လောင်ကျွမ်းရတယ်လို့လည်း ပြောထားပါတယ်။

ဟုတ်ပါတယ်။ ကိလေသာဆိုတာ ပူပန်စေတတ် နှိပ်စက်တတ်တဲ့သဘော ရှိပါတယ်။ စိတ်ကို ပူပန်စေတာ ပူစေတာ ကိလေသာပါ။ စိတ်အေးအေးနေလို့ မဖြစ်အောင် အမြဲပူလောင်နေစေတာ၊ ရှို့မြိုက်တာက ကိလေသာပါ။ ကိလေသာရှိတဲ့လူတွေ၊ သတ္တဝါတွေ အားလုံးဟာ အမြဲ တမ်း ပူပန်နေကြရပါတယ်။ စိတ်အပူခံနေရပါတယ်။

နောက် ဒီကိလေသာကပဲ ဒီစိတ်ကို နှိပ်စက်တဲ့ အလုပ်နဲ့လိုက်ပြီး မပြတ်တရစပ်နှိပ်စက်နေပါသေးတယ်။ စိတ်ကို ပူပန်အောင်၊ အခံရခက်အောင် နှိပ်စက်နေတာ လုပ်နေတာဟာ ကိလေသာအပူပါပဲ။

ဒီနေရာမှာ အပူတွေထက်အပူကို ပြောပြချင် တော့ နှိပ်စက်တဲ့သဘောကို အပူနဲ့တွဲပြီး ပြောပြပါမယ်။

အပ္ပမာဒစာစဉ်

မိမိတို့ စိတ်အေးလက်အေး နေဖူးခဲ့ပြီလား၊
‘တစ်လတန်သည်၊ ဆယ်ရက်တန်သည်၊ တစ်ရက်တန်
သည်ပေါ့’

နေဖူးဖို့လွယ်ပါဘူး၊ တစ်ရက်ကို အဏာထားပြီး တစ်နေ့
ကို တစ်နာရီလောက် ဒါမှမဟုတ် နာရီဝက်၊ ဆယ်ငါး
မိနစ်လောက် စိတ်လက်အေး နေဖူးပြီးပြီလား၊
မနေဖူးခဲ့သေးတာ များပါတယ်။

“အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်မဖြင့် ဒီအရွယ်
ရောက်လာပြီ တစ်ခါမျှကို အေးအေးဆေးဆေး မနေရ
ပါဘူးဘုရား၊ အရှင်ဘုရားရဲ့ ဒကာကြီးကဖြင့် အေးဆေး
ပါ့၊ ဘာအပူအပင်မျှကို မရှိပါဘူး၊ ရေခဲတုံးပေါ် တက်ထိုင်
ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ”

“အင်း... ကောင်းတာပေါ့”

“ဟင်-အရှင်ဘုရားကိုလာပြီး စစ်ကူတောင်း
လျှောက်ထားမှပဲ၊ ဒကာကြီးဘက်က လိုက်တယ်လို့ ဖြစ်
သွားပြန်ပြီ၊ သူက နောင်ရေးကို တစ်ခုမျှ မပူဘူးပါဘုရား”

“အေး ကောင်းတာပေါ့”

“ဟာ ဘယ်ကောင်းမလဲဘုရား၊ သားရေး၊
သမီးရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးဆိုတာတွေ ရှိသေးတာပဲ
ဘုရား”

“အဲဒါတွေကိုရော ဒကာကြီးက မလုပ်ဘူးလား”

“ဘယ်လုပ်မလဲဘုရား၊ သူက တပည့်တော်နဲ့

အိမ်ထောင်ကျကတည်းက ပေါ်ကြော့နေလာတာ၊ အရှင် ဘုရားတို့ အသိပဲလေ၊ အဲဒါကြောင့် အေးလွန်းတယ်၊ ပြောတာပေါ့ဘုရား”

“ဟာ အဲဒါက အေးတာမှ မဟုတ်တာ၊ ပျင်းတာ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ နောင်ရေးမပူလို့ ပျင်းတယ် ပြောချင်တာဘုရား”

“ဟာ ဟာ သွားမရောလိုက်ပါနဲ့ နောင်ရေး မပူတာကသပ်သပ်၊ ပူတာကသပ်သပ်၊ ပျင်းတာကသပ် သပ်၊ ကြိုးစားတာက သပ်သပ်”

“ဟင် ရှုပ်ကုန်ပြီဘုရား၊ နောင်ရေး မပူရင် ပျင်းတာပဲ မဟုတ်လားဘုရား”

“အင်း အတော်အဆင်ပြေတယ်ပြောရမယ် အခုပဲ ဒီအပူအကြောင်းတွေ စိတ်ထဲမှာ စဉ်းစားနေမိတာ၊ ဒကာမကြီး မရှုပ်အောင် ရှင်းပြပါမယ်”

“မှန်ပါ့ဘုရား”

“အပူဆိုတာ ရာသီဥတုအပူ ဆိုတာရှိတယ်၊ ကိလေသအပူဆိုတာရှိတယ်၊ ရာသီဥတုအပူဆိုတာ ကိုယ်ခန္ဓာကောင်ကြီးကို ပူအောင် တိုက်ရိုက်လုပ်နိုင်တယ်၊ အေးအောင်လည်း လုပ်နိုင်တာပေါ့၊ အမှန်ကတော့ လူပြောသူပြော အပူလည်း လောင်ပြီး ပူတာပါပဲ။ လူပြောသူပြော အအေးဆိုတာလည်း လောင်ပြီး အေး

တာပါပဲ၊ လောင်တဲ့ သဘောချင်းတော့ တူတူပေါ့။’

“ဟင် ဘယ်နှယ်လောင်ပြီး အေးတာပါလဲ ဘုရား။”

“အင်း ရှုပ်သွားပြီနဲ့တူတယ်၊ ပူတယ်ကို လောင်တယ်ဆိုတဲ့ စကားနဲ့ လွှဲသုံးလိုက်မိတယ်၊ အပူနဲ့ ကြုံလည်း ဒီခန္ဓာကိုယ် ဒုက္ခရောက်တယ်၊ လောင်လို့ပေါ့၊ အအေးနဲ့ကြုံလည်း ဒီခန္ဓာကိုယ် ဒုက္ခရောက်တာပဲ၊ လောင်လို့ပေါ့။”

“ဒီတော့ လူပြောသူပြော အပူအအေးအပြင် တေဇောဓာတ်လို့ ခေါ်တဲ့ ပူလောင်မှုသဘော ဒီသဘော နဲ့ဆုံတိုင်း ဆုံတိုင်း ဒီရုပ်ကောင်ကြီး ဒုက္ခရောက်တယ်လို့ ပြောချင်တာပါ။”

“ဪ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ သဘောပေါက်ပါ ပြီဘုရား။”

“ကဲ ဆက်ကြဦးစို့ ရာသီဥတုအပူအအေး တေဇောမီးက ကိုယ်ကောင်ကြီးကို လောင်တယ်၊ ပူစေတယ်၊ နောက်တစ်ခု လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စတဲ့ ကိလေသာ မီးက စိတ်ကိုလောင်တယ်၊ ပူစေတယ်လို့ အပူနှစ်မျိုး အရင်မှတ်ထားလိုက်ပါဦး။”

“ကိလေသာ အပူကြီးတယ် ဆိုတာတော့ ကြား ဖူးပါတယ်ဘုရား။”

“အင်း ဟုတ်ပြီ အခု ဒကာမကြီးက ဒီ

အရွယ်ထိ အေးအေးဆေးဆေး မနေရသေးဘူး၊ နောင်
ရေး ပူရတယ်လို့ပြောတယ်၊ အဲဒါဟာ ကိုယ်ပူခံတာလား၊
စိတ်ပူခံတာလား’

“ကိုယ်ရော စိတ်ရောပဲဘုရား၊ အဲမဟုတ်ပေါင်၊
ကိုယ်ကတော့ ညဆိုအိပ်ရာပေါ် အေးအေးဆေးဆေး
နေရသားပဲ၊ စိတ်က မအေးတာ၊ စိတ်ပူတာပါဘုရား”

“ဒီစိတ်ပူတာမျိုး ဖြစ်တာဟာ ပူချင်လို့ ပူတာ
လား၊ သူ့အလိုလို ပူတာလား”

“ဒါကတော့ အရှင်ဘုရား ပြောထားလို့သိပြီ
လေ၊ သူ့အလို ပူတာပါပဲ၊ ဒါကလည်း ကိလေသာက
ပူအောင်လုပ်လို့ ဆိုတာလည်း သိထားပါပြီဘုရား”

“ဟာ . . . ဘယ်ဆိုလို့ပဲ တစ်ပါပြောထားဖူးတာ
နဲ့ မှတ်မိသားပဲ၊ ကဲ ဒီလိုဆိုရင် ညအခါမှာ အိပ်ရာထဲ
ရောက်နေပေမယ့် အိပ်မပျော်နိုင်သေးပဲ ဟိုစဉ်းစား ဒီ
စဉ်းစား၊ ဟိုတွေး၊ ဒီတွေးနဲ့ ဖြစ်နေတာတွေက နောင်ရေး
အတွက် အသိဉာဏ်နဲ့ တွေးနေတာလား၊ ကိလေသာအပူ
အရှိန်ကြောင့် တွေးနေတာလား ဆိုတာ သိရောပေါ့”

“တကယ်တမ်းက ကိလေသာက ပူလောင်စေ
တယ်၊ စိတ်ကို ပူလောင်တယ်ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့
နားလည်အောင် ပြောရရင် ဒကာမကြီးတို့က အိမ်ရှင်မ
တွေပဲ၊ ငါးခြောက်တို့၊ အမဲခြောက်တို့၊ မီးဖိုထဲမှာ ကင်ဖူး
ဖုတ်ဖူးကြမှာပေါ့”

“မှန်ပါ့ဘုရား”

“အေး ဟုတ်ပြီ ငါးခြောက် ဆိုပါတော့ ဒီငါးခြောက်ကို မီးဖုတ်တဲ့အခါ မီးအပူနဲ့ တွေ့တော့ ငါးခြောက်က ဘယ်လိုဖြစ်သွားလည်း ပြောပါဦး”

“အော် . . . ဒါကတော့ အားလုံးသိကြတာပဲဘုရား၊ ပူကျက်ပြီး တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားတာပေါ့”

“ဒကာမကြီးက ပူကျက်တာကို မြင်တာလား၊ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားတာကို မြင်တာလား”

“နှစ်မျိုးလုံးပေါ့ဘုရား၊ ဟာ မဟုတ်သေးဘူး၊ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားတာ၊ လှုပ်ရှားသွားတာတွေကို မျက်စိနဲ့ မြင်တာ၊ စိတ်နဲ့သိတာ၊ ပူကျက်တာတွေကိုတော့ မျက်စိနဲ့ မတွေ့ပါဘူး၊ စိတ်ထဲကပဲ သိတာပါ”

“ဟာ တယ်ပြီဟုတ်ပါလား၊ တိတိကျကျကို ဖြေလို့ပဲ၊ ဒီလိုဆိုရင်လည်း ဆက်ပြောရတာပေါ့”

“ကိလေသာအပူမီးနဲ့ တွေ့တဲ့အခါ စိတ်ဟာ ပူလောင်ပါတယ်၊ ကျက်သွားပါတယ်၊ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးသွားပါတယ်၊ လှုပ်ရှား ရုန်းကန်သွားပါတယ်၊ ငါးခြောက်လိုပဲပေါ့”

“လူတိုင်း၊ လူတိုင်း စိတ်အေးအေး နေချင်ပါတယ်၊ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ နေချင်ကြပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ကိလေသာအပူနဲ့တွေ့တော့ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေး ပုံမှန် မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့၊ လှူချင်တဲ့စိတ်၊ သီလ စောင့်ချင်တဲ့

စိတ်၊ တရားအလုပ် အားထုတ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ လူတိုင်း ဖြစ်ချင်ကြတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတလေ လှူချင်တဲ့ စိတ်ကလေးဖြစ်လာတယ်။ ခဏပဲ တွန့်သွားတယ်။ ကောက်သွားတယ်။ ကောင်းတာတွေ လုပ်ချင်တဲ့စိတ်ပေါ် တယ်။ တွန့်သွားတယ်။ ဒါတွေဟာ ကိလေသာ အပူတွေ ကြောင့်ပေါ့။ မိမိတို့ရဲ့ သူတော်ကောင်းစိတ်၊ စိတ်ကောင်း လေးတွေ တွန့်လိမ်ကောက်ကွေးနေတော့။ စိတ်က ဘယ် မှာ ပုံမှန်ဖြစ်ပါတော့မလဲ။ မိမိတို့ရဲ့စိတ် ပုံမှန်မနေနိုင်တာ ကို အသိစိတ်နဲ့ တွေ့နိုင် မြင်နိုင်သူတွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကို ကြည့်ပြီး တို့စိတ်ဟာ ကိလေသာတွေ ရှိနေလို့ ပူပန်နေရ ပါလား။ ကောက်လိမ်နေရပါလား။ ဒီကိလေသာတွေ မရှိ ရင်ကောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အသိဝင်တဲ့သူတွေလည်း ရှိလာ တတ်ပါတယ်”

“ဟင် အရှင်ဘုရား ဖြေက တပည့်တော်ကို စောင်းပြီး ပြောတာပေါ့။ နောင်ရေးပူတာ၊ ကိလေသာ များလို့ အရှင်ဘုရား ဒကာကြီးကတော့ မပူမပင်နေတာ ကိလေသာကုန်နေလို့လား ဘုရား”

“အမယ်လေး ပြည်ပြည်ပြောပါ ဒကာမကြီး ရယ်။ မောနေပါ့မယ်။ ကိလေသာကြောင့် နောင်ရေးပူတဲ့ သူရှိသလို၊ ကိလေသာကြောင့်လည်း နောင်ရေးမပူတဲ့ သူရှိသေးပါတယ်”

“အရှင်ဘုရားက စကားတတ်တိုင်းပြောမလို့လား

အပ္ပမာဒစာစဉ်

ဘုရား”

“ဟာ . . . မဟုတ်ပါဘူး၊ စကားလည်း မတတ်ပါဘူး၊ ဘုရားရှင်ရဲ့ စကားတွေကို ပြန်ပြောနေတာပါ”

“ကိလေသာ ဆိုတာ ပူလောင်တတ်တဲ့ သဘောချင်းတူပေမယ့် ပူလောင်ပုံချင်းတော့ မတူကြပါဘူး၊ လောဘကြီးသူက လိုချင်မှုအာရုံတွေဖော်ပြီး နောင်ရေးပူတတ်တယ်၊ ဒေါသကြီးသူက မလိုချင်မှု၊ မဆံ့ချင်မှု အာရုံတွေဖော်ပြီး ပူပန်တတ်တယ်၊ အဲ . . . မောဟကြီးသူကတော့ လိုချင်မှုအာရုံလည်း ဂရုမစိုက်၊ မလိုချင်မှုအာရုံကိုလည်း စိတ်ထဲမထား၊ ဘာကမျှမယ်မယ် ရရမရှိတဲ့၊ ပေါ့ဟာဟာ အလုပ်မရှိ၊ အကိုင်မရှိ၊ ဒကာမကြီး တို့အပြောနဲ့ပြောရရင် အကြံဉာဏ်မရှိ၊ အကြံတုံး ဉာဏ်တုံးနဲ့ ပျင်းနေတတ်တယ်၊ ဒီပျင်းမှုသဘောဟာလည်း ကိလေသာရဲ့ ပူလောင်ပုံစံမျိုးပဲ”

“ဟာ . . . ဟုတ်လားဘုရား၊ ကိလေသာက ပျင်းနေလည်း ပူတာပဲပေါ့”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ပျင်းလဲပူတာပဲ၊ အတင်းလုပ်နေလည်းပူတာပဲ၊ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဟုတ်ထင်လွန်းလည်း ပူတာပဲ၊ စိတ်ဓာတ်ကျ စိတ်ပျက်လည်း ပူတာပါပဲ၊ ကိလေသာဆယ်ပါး၊ အကျယ်ပွားတော့ တစ်ထောင့်ငါးရာ တောင်ရှိတယ်”

“အမယ်လေးဘုရား၊ ဒီအပူတွေ ဘယ်သူလာပြီး

ငြိမ်းပေးပါမလဲဘုရား၊ ဒီလောက် ကလေးတွေ တစ်ပုံကြီးနဲ့ ဒီခေတ်ဒီအခါမှာ အပူတွေပဲ ဝိုင်းနေတာပေါ့ဘုရား”

“ဟော ဒကာမကြီး ငြီးလိုက်ပုံက သနားစရာ တောင်ကောင်းလိုက်တာ၊ ကဲ ကဲ ဘယ်သူငြိမ်းပေးမလဲဆိုတာ ပြောပြပါဦးမယ်”

“ကိလေသာနဲ့ ပတ်သက်လို့၊ ကိလေသာတိုက်ရိုက်ဝင်ပြီးပါနေတဲ့ အကုသိုလ်ရယ်၊ ကိလေသာကြီးဆွဲခံနေရတဲ့ ကုသိုလ်ရယ်၊ နောက်ကိလေသာလုံးဝမကပ်နိုင်တော့တဲ့ ကုသိုလ်ရယ်လို့ သုံးမျိုးရှိတယ်၊ ပထမစပြီး ပြောရရင် ကိလေသာတိုက်ရိုက်ပါတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို မလုပ်ပါနဲ့၊ ရှောင်ပါ၊ မပြောပါနဲ့၊ ရှောင်ပါ၊ နောက်ဆုံး ဖြစ်နိုင်ရင် စိတ်နဲ့တောင် အကုသိုလ် အဖြစ်မခံပါနဲ့”

“မှန်ပါဘုရား တော်တော်တော့ ကြီးစားရမယ်နော်ဘုရား”

“ကြီးစားချင်စိတ်သာ မွေးလိုက်စမ်းပါ၊ ကြီးစားပုံပြောပေးပါမယ်၊ လွယ်ကူလာပါလိမ့်မယ်”

“အကုသိုလ် အဖြစ်မခံရအောင် ဒီအတိုင်း ဝတ်တုတ်တော့ နေလို့မရပါဘူး၊ ကိလေသာပဲ ကြီးဆွဲဆွဲ မဆွဲဆွဲ၊ ပထမတော့ ကုသိုလ်မှန်သမျှကောင်းတဲ့အလုပ် မှန်သမျှ ငါ့အလုပ်ပဲဆိုပြီး လုပ်ပါ၊ ကောင်းတဲ့စကားတွေကိုပဲ ပြောစမ်းပါ၊ ကောင်းတာတွေကိုပဲစဉ်းစားစမ်းပါ၊ တွေးစမ်းပါ၊ ဘာပဲပြောပြော ကုသိုလ်ဖြစ်ရင် ကိလေသာ တိုက်ရိုက်

ဝင်ခွင့်မရှိတော့ဘူး၊ တဖြည်းဖြည်း ကိလေသာ ကြိုးမဆွဲ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ဆက်ကြိုးစားရမှာပေါ့”

“မှန်ပါ၊ အဲဒါကို ဆက်မိန့်ပါဦးဘုရား”

“ကိလေသာ ကြိုးမဆွဲနိုင်အောင် ကုသိုလ် လည်းဖြစ်အောင်၊ ဒီကိလေသာကို ပူပန်လောင်ကျွမ်းစေ နိုင်တဲ့ အပူဓာတ်နဲ့ ရှို့ဖျက်ပစ်ရမယ်”

“ဟင် . . . ကိလေသာက ဒီလောက်ပူနေတာ ဘုရား၊ သူ့ထက်ပူတဲ့အပူ ရှိသေးလို့လား”

“ရှိတာပေါ့၊ ဒကာမကြီး အပူဆိုတာအမျိုးမျိုး အဆင့်ဆင့်ကွာတယ်၊ အပူငြိမ်းလိုရင် အပူကို အအေးနဲ့ ငြိမ်းရတဲ့နည်းဆိုတာ ရှိတယ်၊ ရေများရေနိုင်၊ မီးများမီး နိုင်ဆိုတာမျိုးတော့ ဖြစ်တတ်တာပေါ့”

“နောက်ပြီး အပူကို အပူနဲ့ပြန်ငြိမ်းတဲ့နည်းရှိ တယ်၊ ဒါကတော့ ရေများရေနိုင်၊ မီးများမီးနိုင်ဆိုတာမျိုး မရှိတော့ဘူး၊ နောက်အပူအား လောင်ကျွမ်းမှုအားကောင်း တာနဲ့အမျှ ရှေ့အပူတွေပျောက်ကုန်တာပေါ့၊ ကိလေသာ အပူကို ရှေ့နည်းနဲ့လည်း သတ်လို့ရတယ်၊ သမထပေါ့၊ နောက်နည်းနဲ့လည်း သတ်လို့ရတယ်၊ ဝိပဿနာပေါ့၊ ဒါက အကြမ်းဖျင်းသဘောပါ”

“မှန်ပါ့ဘုရား”

“ဝိပဿနာအပူဓာတ်ဟာ ကိလေသာအပူကို အမြဲနိုင်ပါတယ်၊ အရိယာမဂ် အပူဓာတ်ဆိုရင်တော့

ကိလေသာအပူကို ချက်ချင်း ခန်းခြောက်စေနိုင်တာပေါ့။’

“အဲဒီအပူဓာတ်အကြောင်း မိန့်ပါဦးဘုရား။”

“အင်... ပြောပါ့မယ်၊ အာတာပီတဲ့၊ ပါဠိလို၊ မြန်မာလိုကတော့ ကိလေသာတွေကို လွန်စွာပူလောင် စေတတ်၊ လောင်မြိုက်စေတတ်သော ဝီရိယလို့ ခေါ်ပါတယ်။ များသောအားဖြင့် လူတွေက လုံ့လဝီရိယကို ပေါ့ပေါ့တွက်ကြတယ်၊ မကြိုးစားချင်ကြဘူး၊ ပျင်းကြတယ်”

“ဝီရိယ မရှင်ရင် အောက်တန်းကျတယ်၊

လုံ့လမရှိရင် မအောင်မြင်ဘူး၊

မကြိုးစားရင် ဘာမျှဖြစ်မလာဘူး။”

“အခု အပူတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောခဲ့တော့ ဝီရိယမရှိသူ၊ လုံ့လမရှိသူ၊ မကြိုးစားသူတွေရဲ့ စိတ်ကို ကိလေသာက ပူလောင်စေတယ်။ အဲဒီကိလေသာကို ဝီရိယ၊ လုံ့လရှိသူ၊ ကြိုးစားသူမှာရှိတဲ့ အာတာပီ ဝီရိယ ဓာတ်က ပူလောင်စေတယ်။ ကုန်ခန်းစေပါတယ်”

“စိတ်ကို ကိလေသာက လောင်လို့ ဒုက္ခ ရောက်တယ်”

“ကိလေသာကို ဝီရိယက လောင်မြိုက်လို့ ချမ်းသာရောက်တယ်။ ဒါကြောင့် နောင်ရေးကိုလည်း မပူနဲ့ နောင်ရေးကိုလည်း ဘာမျှဂရုမစိုက်ဘဲ ပေယျာလကန် မနေနဲ့၊ ကိလေသာကို နိုင်တဲ့ ဝီရိယနဲ့သာ ကြိုးစားနေရင်

အပ္ပမာဒစာစဉ်

ရှေ့ရေး၊ နောင်ရေး၊ ဘယ်အရေးဖြစ်ဖြစ် အပူအပင်ကင်း
ကင်းနဲ့ နေနိုင်ပြီပေါ့”

“အရှင်ဘုရားပြောတဲ့ အဓိပ္ပာယ်တွေကိုတော့
သိရပါပြီ၊ ကျေးဇူးလည်း များပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ဝီရိယ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြိုးစားပုံတွေကို ကွဲကွဲပြားပြားသိအောင်
ပြောပေးပါဦးဘုရား”

“ပြောပေးတာက လွယ်ပါတယ်၊ ဒကာမကြီးက
အချိန်ရဲ့လား”

“ရပါတယ်ဘုရား”

